

Obec Veltruby

Sportovní 239, 280 02 Kolín

IČ 00235881, tel. 321 795 732, e-mail : podatelna@veltruby.cz

Krajský úřad Pardubického kraje OŽPZ - oddělení integrované prevence

Komenského nám. 125/125

532 11 Pardubice I-Staré Město

ID DS: z28bwu9

Ke sp. zn. SpKrÚ 487/2019/OŽPZ/11

Č. j. KrÚ 4196/2019/OŽPZ/CH

Ve Veltrubech dne 27. 5. 2019

Vyjádření účastníka řízení o změně integrovaného povolení

Obec Veltruby, se sídlem Sportovní 239, 280 02 Veltruby, IČO: 00235881 (dále jen „**podatel**“), je účastníkem řízení o změně integrovaného povolení dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o znečišťování a o změně některých zákonů (dále jen „**zákon o integrované prevenci**“), pro zařízení: „Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“ společnosti Sev.en EC, a.s., se sídlem K Elektrárně 227, 533 12 Chvaletice, IČO: 287 86 009 (dále jen „**zařízení**“ a „**provozovatel**“).

Dne 26. 4. 2019 Krajský úřad Pardubického kraje vyzval podatele k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve dnech 15. 5. až 28. 5. 2019 ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Dle citovaného ustanovení „*musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.*“ Podatel tedy tímto podává vyjádření k dokumentu s názvem „Vyjádření k připomínkám účastníků řízení o změně integrovaného povolení“ (dále jen „**vyjádření**“), který byl do správního spisu doplněn provozovatelem.

I. Žádost nesplňuje zákonné podmínky pro udělení výjimky

1) Zařízení nevykazuje zvláštní technickou charakteristiku ve smyslu zákona o integrované prevenci

Jak již podatel uvedl ve svém předchozím vyjádření, v části II. a), hlavní podmínkou pro udělení výjimky dle § 14 odst. 5 zákona o integrované prevenci je skutečnost, „*že by dosažení úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami popsány v závěrech o nejlepších dostupných technikách vedlo k nákladům, jejichž výše by nebyla přiměřená přínosům pro životní prostředí, a to z důvodů a) zeměpisné polohy daného zařízení nebo místních podmínek životního prostředí, nebo b) technické charakteristiky daného zařízení.*“ Provozovatel ve svém vyjádření doplnil, že svoji žádost zakládá na důvodu dle písm. b) citovaného ustanovení, tedy že zvýšené náklady pro dosažení úrovně emisí spojených s BAT jsou způsobeny technickou charakteristikou daného zařízení.

Provozovatel uvádí, že tuto technickou charakteristiku spatřuje v dřívější investici vynaložené k dosažení emisních limitů dle směrnice č. 75/2010/EU, o průmyslových emisích (dále jen „**IED**“). Ze správní praxe českých orgánů vyplývá, že pod pojmem technické charakteristiky se rozumí např.

nedostatečný prostor a nutnost demolice okolní zástavby pro umístění potřebné technologie,¹ případně fluktuace emisí z důvodu příležitostných změn v sortimentu výroby z důvodu poptávky nebo absence technologií, které by zajistily kvalitu širokého spektra vyráběných produktů.² Naproti tomu nedávná investice dle české správní praxe není takovouto zvláštní charakteristikou.³ **Ostatně, bylo by absurdní, pokud by instalace horší technologie** (v tomto případě SNCR oproti technologii SCR) **byla považována za technickou charakteristiku zařízení, neboť tento stav zapříčinil sám provozovatel vlastním vědomým jednáním.**

Podatel je přesvědčen, že již v době investice do technologie SNCR v letech 2015 a 2016 byl provozovatel obeznámen s chystanými novými emisními limity, které byly posléze přijaty Evropskou komisí jako rozhodnutí č. 2017/1442/EU (dále jen „**závěry o BAT**“). Příprava těchto emisních limitů totiž na evropské úrovni probíhala několik let a účastnili se jí i zástupci průmyslu, mezi nimi i Teplárenské sdružení ČR, jehož je provozovatel členem. Pokud tedy provozovatel i přes povědomí o nových chystaných emisních limitech „vsadil“ na investici do horší technologie, neměl by tuto skutečnost nyní hojit žádostí o výjimku z emisních limitů.

Dále podatel doplňuje, že nedávná investice se vztahuje pouze na technologie pro snížení emisí NO_x (tj. kotle B3 a B4), nikoli však na zbývající kotle B1 a B2, případně technologie pro snížení emisí Hg. Pro emise Hg, resp. pro kotle B1 a B2, tedy v žádném případě není dána žádná technická charakteristika zařízení, která by bránila či zvyšovala náklady na instalaci technologií, které by pomohly dosažení emisních limitů spojených s BAT. **Žádost o výjimku by tedy měla být zamítnuta z důvodu nesplnění zákonných podmínek dle § 14 odst. 5 písm. b) zákona o integrované prevenci, a to v celém rozsahu, přinejmenším však alespoň pokud jde o kotle B1 a B2 a emise Hg.**

2) Navržený denní emisní limit je v rozporu s vyhláškou č. 415/2012 Sb.

Podatel trvá na tom, že navržený denní emisní limit pro NO_x ve výši 245 mg/m³ je v rozporu s právními předpisy, konkrétně s vyhláškou č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší (dále jen „**vyhláška č. 415/2012 Sb.**“). Tyto předpisy shodně stanoví emisní limit pro NO_x účinný po 30. 6. 2020 na 200 mg/m³ na úrovni ročního průměru. Dále tyto předpisy jako tzv. závaznou podmínku provozu stanoví, že „*žádná platná denní průměrná hodnota nepřekročí 110 % hodnoty specifického emisního limitu.*“⁴ To znamená, že na úrovni denního limitu nesmí žádný z denních průměrů překročit 220 mg/m³. **Požadovaná výjimka je v rozporu s tímto požadavkem právních předpisů.** Popsaný výklad právních předpisů potvrzuje i metodika MŽP.⁵

II. Ekonomické hodnocení žádosti není dostatečně podloženo

1) Ani Krajský úřad, ani CENIA, nemají k dispozici nezbytné podklady pro ekonomické hodnocení žádosti

Odborné posouzení a v něm obsažené ekonomické hodnocení žádosti předložené provozovatelem se zakládá na cenových nabídkách a odhadech, které jsou nepřezkoumatelné, neboť jsou jejich zdroje v provozovatelem předložených podkladech označeny jako obchodní tajemství. Z ústního jednání dne 1. 4. 2019 vyplynulo, že nejenže se podatelé jako účastníci řízení nemohli s těmito podklady seznámit, ale **ani Krajskému úřadu Pardubického kraje či CENIA nebyly tyto cenové nabídky**

¹ Viz rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, č.j.: KUOK 130438/2018, SpZn: KÚOK/111949/2018/OŽPZ/723219, ze dne 19. 12. 2018, dostupné z: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPSKHAH5YXE](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPSKHAH5YXE).

² [https://circabc.europa.eu/sd/a/9b59019b-df6c-4e6c-a5c2-1fb25cfe049c/IED%20Article%2015\(4\)%20Report.pdf](https://circabc.europa.eu/sd/a/9b59019b-df6c-4e6c-a5c2-1fb25cfe049c/IED%20Article%2015(4)%20Report.pdf)

³ Tamtéž.

⁴ Viz § 9 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.

⁵ Metodika 1 a 2

předloženy. V takovém případě je ekonomické posouzení zcela nepřezkoumatelné a Krajský úřad Pardubického kraje na jeho základě nemůže kvalifikovaně rozhodnout.

Provozovatel ve svém vyjádření doplnil informaci, z nabídky jaké společnosti vychází cenové odhady pro technologie SCR a dávkování aktivního uhlí. **Nedoplnil však originály těchto cenových nabídek** ani další nezbytné informace, např. **k jakému datu byly nabídky zpracovány nebo zda byly porovnány s nabídkami dalších společností.**⁶ Pro ostatní technologie (SNCR, látkové filtry, elektrostatické odlučovače, atd.) provozovatel nedoplnil žádný zdroj cenových odhadů.

Jakékoli rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje v dané věci bez dostatku podkladů vyžadovaných zákonem a Metodikou MŽP č. j. MŽP/2018/710/848 ze dne 19. 12. 2018 (dále jen „**Metodika MŽP**“). Provozovatelem citovaný § 8 odst. 4 zákona o integrované prevenci, který umožňuje ochranu údajů označených jako obchodní tajemství, se v žádném případě **nevztahuje na ochranu obchodního tajemství vzhledem ke správním orgánům.** Bylo by absurdní, aby se ani sám správní orgán nemohl seznámit s podklady, na jejichž základě má rozhodovat.

2) Krajský úřad nezdůvodnil odepření přístupu účastníků k podkladům pro ekonomické hodnocení žádosti

Jedním ze základních práv účastníka řízení je vyjádřit se k podkladům rozhodnutí správního orgánu (viz § 36 správního řádu), k čemuž je samozřejmě nezbytné, aby se účastník mohl nejprve s těmito podklady seznámit. Pokud je podateli známo, cenové odhady a nabídky, na jejichž základě bylo zpracováno odborné posouzení, nejsou součástí správního spisu (viz bod 1 výše), podatel se s nimi tedy nemohl ani seznámit. Krajský úřad Pardubického kraje přitom nijak nezdůvodnil, proč nevyzval provozovatele k doplnění těchto podkladů a z jakého důvodu akceptuje jejich utajení před účastníky řízení, aniž by se seznámil s jejich obsahem.

Dle § 8 odst. 4 zákona o integrované prevenci má správní orgán „zabezpečit ochranu obchodního tajemství, osobních údajů a dalších údajů chráněných podle zvláštních právních předpisů, pokud jsou tyto údaje jako chráněné v žádosti označeny.“ I v tomto případě je ale správní orgán povinen zkontrolovat, zda jsou údaje označené k utajení skutečně a) obchodním tajemstvím, b) osobními údaji, c) dalšími údaji chráněnými podle zvláštních právních předpisů. Pokud by správní orgán toto posouzení neprovedl, bylo by čistě na vůli provozovatele, jaké údaje označí jako např. obchodní tajemství, a mohlo by tím dojít k významnému nezákonnému omezení práv účastníků řízení. **Podatel tedy tímto žádá Krajský úřad Pardubického kraje, aby nejprve vyzval provozovatele k doplnění cenových nabídek** (originálních dokumentů a jejich identifikace dle normy ČSN ISO 690) **a poté aby posoudil, zda informace označené jako obchodní tajemství skutečně splňují jeho definici dle § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku,** tj. jedná se o: „konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.“ Tuto interpretaci potvrzuje i správní praxe.⁷

3) Ekonomické hodnocení žádosti je provedeno v rozporu s Metodikou MŽP

Podatel trvá na tom, že hodnocení přiměřenosti nákladů je provedeno v rozporu s Metodikou MŽP, jak zdůvodnil již ve svém prvním podání v části V., přičemž podatel na těchto výhradách trvá. K vyjádření provozovatele (část 6.2.2.) „Zahrnutí nákladů na SNCR do obou scénářů zachová rozdíl

⁶ Viz metodiku MŽP, č. j. MŽP/2018/710/848, ze dne 19. 12. 2018, str. 22: „Na citace zdrojů informací se aplikují požadavky ČSN ISO 690 Informace a dokumentace – Pravidla pro bibliografické odkazy a citace informačních zdrojů.“ Tyto požadavky nejsou provozovatelem splněny.

⁷ Např. v řízení o výjimce z emisních limitů pro Teplárnu Olomouc krajský úřad vyzval provozovatele k doložení originálů všech cenových nabídek a tyto poté zpřístupnil účastníkům skrze nahlížení do spisu. Viz rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, č.j.: KUOK 130438/2018, SpZn: KÚOK/111949/2018/OŽPZ/723219, ze dne 19. 12. 2018, dostupné z: [https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/\\$pid/MZPSKHAH5YXE](https://www.mzp.cz/ippc/ippc4.nsf/$pid/MZPSKHAH5YXE).

v nákladech obou návrhů stejný,“ podatel namítá, že je zavádějící. Rozdíl v absolutních nákladech obou scénářů sice zůstane stejný, radikálně se však změní poměrná nákladovost obou scénářů, tedy hodnota, kolik peněz je ve kterém scénáři vynaloženo na redukci 1 tuny (resp. kg) emisí daného polutantu. **Z tohoto důvodu podatel považuje za nezbytné, aby provozovatel uvedl ekonomické hodnocení do souladu s Metodikou MŽP, protože nyní trpí závažnými vadami, pro které na jeho základě nelze v současném stavu rozhodnout.**

III. Technické řešení navržené provozovatelem je nepodložené a v rozporu s metodikou MŽP

1) Provozovatel nedostatečně zdůvodňuje volbu technologií pro jednotlivé polutanty

Podatel v části III. svého podání vysvětlil (a doložil relevantními zdroji informací), proč je volba technologií pro jednotlivé scénáře neodůvodněná a neekonomická. **Provozovatel přitom tyto zdroje informací nijak nezpochybil, ani nedoložil vlastní studie či analýzy, které by prokázaly opak.** Pouze konstatoval, že „technologie uváděné v návrhovém scénáři berou všechny tyto aspekty [tj. emisní situace, technická charakteristika zařízení, nezbytně vynaložené investiční a provozní náklady] v potaz, přičemž s jistotou zajistí snížení emisí NOx a rtuti.“ Toto tvrzení však opět nepodložil žádnou analýzou, která by použití alternativních technologií vylučovala, nebo která by demonstrovala, že provozovatel zvažoval různé varianty a zvolený scénář je z těchto variant nejefektivnější či jediný možný.

2) Provozovatel při volbě technologií postupuje v rozporu s Metodikou MŽP pro ekonomické hodnocení

Metodický dokument k problematice ekonomického hodnocení dosažení úrovně emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami a odborného posouzení, č. j. - /ENV/14, ze dne 15. 4. 2014 (dále jen „**Metodika MŽP pro ekonomické hodnocení**“) na str. 12 explicitně uvádí: „Na základě údajů z BREF a dalších zdrojů informací, na které se provozovatel odvolává v Ekonomickém hodnocení dosažení úrovně emisí spojených s BAT, je ověřováno, **zda provozovatel zvolil ekonomicky nejvhodnější cestu k dosažení hodnot emisí spojených s BAT** (např. zda zvolením nedůvodně investičně nákladné technologie nedošlo k navýšení nákladů na scénář BAT).“ Z toho jasně vyplývá **povinnost správního orgánu prověřit, zda je navržené technologické řešení skutečně tím ekonomicky nejvhodnějším** a tedy i povinnost provozovatele tuto skutečnost doložit, obzvláště za situace, kdy podatel jasně demonstroval, že existují levnější alternativy pro dosažení emisí spojených s BAT. Ohledně vlivu nesprávné volby technologie na ekonomické hodnocení žádosti dále podatel odkazuje na své první podání, část V., bod 1).

Provozovatel dále v částech 3.3.3. až 3.3.5. vyjádření, opět bez jakýchkoli referencí či zdrojů informací uvádí, že podatelem navrhovaná hybridní technologie SCR/SNCR nebyla na zdroji spalujícím hnědé uhlí zatím ověřena a zároveň údajně technologie SCR a SNCR nelze provozovat společně. K tomuto podatel odkazuje na reference, které uvedl ve svém prvním podání, které dokazují opak tvrzení provozovatele. Hybridní technologie SCR/SNCR byla již před 20 lety instalována na zdroji spalujícím hnědé uhlí⁸ a technologie SCR a SNCR lze provozovat společně.⁹ **Tyto informace opět potvrzují nevhodnou volbu navržených technologií provozovatelem, a z ní vyplývající neprůkaznost ekonomického hodnocení žádosti.**

⁸ Johnson, Robert, E. (1996) Combination of SNCR and SCR NOx Emission Control Systems. Synergetic Effects and Customer Benefits. Dostupné online: <http://www.alentecinc.com/papers/SCR-SNCR/scr-snrcr.html>

⁹ Viz: Institute of Clean Air Companies (2008) Selective Non-Catalytic Reduction (SNCR) for Controlling NOx Emissions, dostupné online: https://cdn.ymaws.com/www.icac.com/resource/resmgr/Standards_WhitePapers/SNCR_Whitepaper_Final.pdf

Zároveň provozovatel v části 3.4.2. svého vyjádření k emisím rtuti uvádí, že „není reference ve vztahu ke srovnatelnému zařízení, která by pro výše uvedené technologie [tj. technologie navržené podatelem] potvrzovala dosažení horního limitu dle BAT u hnědého uhlí, které spaluje Elektrárna Chvaletice.“ K tomu podatel uvádí, že například zařízení ze skupiny ČEZ v současnosti provádí výzkum možností snížení emisí rtuti na svých zařízeních spalujících hnědé uhlí, včetně testování příměsí halogenidů (projekt TAČR č. TK01020101). **Provozovatel v projednávané věci naproti tomu žádný výzkum neprovedl** a rovnou požádal o výjimku z emisních limitů pro rtuť, **přičemž ze strany provozovatele nedošlo ani ke snaze přiblížit se k emisním limitům. Výsledkem je žádost o výjimku na úrovni více než trojnásobku emisního limitu, která je z hlediska emisní významnosti zcela nepřijatelná.**

IV. Provozovatel neuvádí dostatečné informace k vlivu změny paliva a zdůvodnění emisního limitu pro Hg

Zaprvé, provozovatel v části 3.9.3. uvádí, že informace o změně paliva nepovažuje pro žádost za relevantní. Vzhledem k tomu, **že změna paliva má vliv na emise některých polutantů** (více viz část III, bod 3) prvního podání podatele), změna paliva se **nutně promítne i do hodnocení předmětné žádosti**. Konkrétně má být totiž vyhodnoceno absolutní množství emisí (v tunách) za rok a za celou dobu výjimky, případně časové řady emisí a vzestupná či sestupná tendence emisí v době požadované výjimky. **Bez údajů o změně v množství emisí v důsledku změny paliva nelze tyto aspekty žádosti hodnotit.**

Dále si provozovatel ve svém vyjádření (části 3.9.5. a 3.9.6.) protiřečí, když nejprve uvádí, že „konečné rozložení rtuti nelze jednoznačně s konečnou platností určit,“ a zároveň tvrdí, že „se změnou výhřevnosti paliva množství produkovaných spalin při stejném výkonu zařízení výrazně nezmění.“

Provozovatel se pokusil v části 5. 4. svého vyjádření doložit zdůvodnění emisního limitu pro Hg, který byl navržen ve výši 25 µg/m³, a to doložením výsledků kontinuálního měření emisí ze dne 23. 6. 2017 (pro stávající palivo – mix uhlí z dolu ČSA a Vršany i budoucí palivo – pouze vršanské uhlí), 24. 6. 2017 (budoucí palivo), 19. – 22. 11. 2018 (budoucí palivo) a 27. 2. – 3. 4. 2019 (stávající palivo).

Podatel upozorňuje, že výsledky tohoto kontinuálního měření nelze brát v potaz a **Krajský úřad Pardubického kraje by měl vyzvat provozovatele, aby do spisu doplnil rovněž Technické zprávy ze všech indikativních kontinuálních měření rtuti**. Zároveň podatel upozorňuje, že údaje předložené provozovatelem nejsou nijak průkazné, neboť:

- Indikativní kontinuální měření trvalo **pouze poměrně krátkou dobu**, v řádu jednotek dnů. Podatel namítá, že pro skutečně průkazné výsledky by měření mělo trvat alespoň dva nebo více týdnů.
- Provozovatel **nedoložil žádné údaje, které by zajistily srovnatelnost jednotlivých měření** a srovnatelnost výsledků pro jednotlivá paliva – není jasné, zda bylo zařízení ve všech případech kontinuálního měření ve stejném provozním režimu, zda nedocházelo k rozdílné úpravě paliva před spalováním, či zda byl vždy totožný objem odpadního plynu.
- Provozovatel nedoložil, **zda byly v době kontinuálního měření v plném provozu všechny technologie**, které mají vliv na snížení emisí rtuti, konkrétně SNCR, elektrostatické odlučovače a mokré odsíření. (Ne)funkčnost těchto technologií může rovněž významně změnit výsledky kontinuálního měření.

Zároveň pokud provozovatel tvrdí, že emisní koncentrace Hg pro budoucí palivo (vršanské uhlí) je nižší než v případě stávajícího paliva, nabízí se otázka, proč provozovatel trvá na výši emisního limitu

25 µg/m³ i po roce 2024 (kdy má dojít ke změně paliva), když podle vlastních měření je schopen s budoucím palivem dosáhnout emisních limitů ve výši 18 µg/m³.

Dále provozovatel v části 5.4.8 svého vyjádření poukazuje na **proces schvalování závěrů o BAT** na evropské úrovni, a na skutečnost, že Česká republika hlasovala proti emisnímu limitu pro rtuť. K tomu však podatel připomíná, že i dle dokumentu Evropské komise, který mapuje vyjednávání o emisních limitech a odlišná stanoviska jednotlivých aktérů,¹⁰ je patrné, že Evropská komise neshledala dostatečné opodstatnění pro tvrzení, že emisní limit pro rtuť je příliš přísný. Navíc i lobbistické sdružení uhelných společností EURACOAL navrhovalo emisní limit ve výši až 20 µg/m³, tedy o 20 % nižší, než požaduje provozovatel v projednávané žádosti.¹¹

Podatel tedy shrnuje, že i přes doplnění kusých informací o indikativním kontinuálním měření považuje navržený emisní limit ve výši 25 µg/m³ za neodůvodněný. Dále podatel podotýká, že informace nezbytné pro posouzení žádosti týkající se možného vlivu změny paliva zejména na emise rtuti rovněž nebyly doloženy.

V. Provozovatel bagatelizuje vliv žádosti na lidské zdraví a životní prostředí

1) K hodnocení absolutního množství emisí v tunách, resp. kg za rok

Provozovatel ve svém vyjádření v části 3.9.9. vybízí krajský úřad, aby se při posuzování žádosti prioritně zabýval emisními koncentracemi (mg/m³) a nikoli absolutním vypuštěným množstvím emisí (tuny, resp. kg/rok). K tomu podatel připomíná, že ačkoli emisní limity jsou v závěrech o BAT stanoveny jako koncentrace polutantu v odpadním plynu, posouzení absolutního množství emisí je rovněž stěžejní. Tomuto konceptu odpovídá i Metodika MŽP. Je nepřijatelné, aby provozovatel tvrdil, že jsou „hodnoty v tunách neobjektivní“. Naopak, hodnoty v tunách ukazují, jaké budou reálné dopady emisí na lidské zdraví a životní prostředí. Důležitost posouzení absolutního množství emisí je možné demonstrovat na příkladu: je značný rozdíl, pokud zařízení se stejnou emisní koncentrací pracuje na 25 % nebo 75 % instalované výrobní kapacity – tento rozdíl totiž může vést k trojnásobnému rozdílu v absolutních emisích. **Podatel tedy apeluje na Krajský úřad Pardubického kraje, aby postupoval v souladu s Metodikou MŽP a řádně posoudil rozdíly v absolutním množství emisí pro jednotlivé scénáře.**

2) K negativnímu vlivu rtuti a NOx na lidské zdraví a životní prostředí

Podatel v části 4.1.1. svého vyjádření kritizuje, že někteří účastníci řízení namítají nepříznivý vliv emisí NOx, rtuti a sekundárních částic PM na lidské zdraví a životní prostředí, přičemž „*své názory na tuto problematiku opírají o studie a články volně dostupné na nejrůznějších, nejčastěji zahraničních internetových stránkách, které však postrádají jakoukoli závaznost nebo právní relevanci.*“ A dále provozovatel v části 4.1.2. svého podání uvádí, že „*[p]odatelé navíc nijak blíže nevysvětlují, jakou souvislost mají jejich závěry s obsahem žádosti.*“ Podatel se tímto důrazně ohrazuje proti bagatelizaci vlivů příslušných polutantů na lidské zdraví a životní prostředí – **je nepřijatelné, aby provozovatel bagatelizoval tyto vlivy tvrzením, že vědecké studie předložené účastníky řízení postrádají závaznost či právní relevanci** (což je ostatně u vědeckých studií normální). Zároveň

¹⁰ REVIEW OF THE BEST AVAILABLE TECHNIQUES (BAT) REFERENCE DOCUMENT FOR LARGE COMBUSTION PLANTS (LCP BREF) : Assessment of split view rationales, str. 121, dostupné online:

<https://www.mzp.cz/ipcc/ipcc4.nsf/b8b42dbc0c8637bac125773c0021a91e/22001c6610fa3e7bc1258368003e885c?OpenDocument>

¹¹ Tamtéž.

podatel konstatuje, že souvislost mezi vlivy určitých polutantů na lidské zdraví a životní prostředí, a žádosti o výjimku z emisních limitů pro tyto polutanty je nabíledni.

3) K vadám rozptylové studie

Předně podatel namítá, že nebyl dodržen příslib zpracovatele rozptylové studie, který se na ústním projednání dne 1. 4. 2019 zavázal **doložit informaci, jaký podíl emisí, které vstupují do rozptylového modelu, skutečně dopadne v rámci území, pro které je rozptylová studie zpracována** (a tedy zároveň jaký podíl emisí pro jednotlivé scénáře „odletí“ mimo rozptylový model).

Dále podatel trvá na výhradách k rozptylové studii, které vyjádřil ve svém prvním podání v části IV., bod 5) a upozorňuje Krajský úřad Pardubického kraje, že provozovatel na tyto výhrady dostatečně nereaguje (resp. reaguje jen na některé z nich) a pochybení v rozptylové studii nevysvětluje ani nenapravuje. **Podatel tedy trvá na závěru, že na základě předložené rozptylové studie nelze žádost hodnotit.**

4) Provozovatel nedoplnil chybějící část posouzení pro rtuť

Ani po upozornění v prvním podání podatele (část V., bod 3) podání) provozovatel nedoplnil chybějící část posouzení pro Hg, a to z důvodu, že doplnění Metodiky MŽP pro Hg zatím nebylo zveřejněno. K tomu podatel opakuje, že **současná Metodika MŽP je použitelná pro Hg přinejmenším subsidiárně a její následování je nezbytné pro naplnění zákonných požadavků na posouzení žádosti.**

Podatel tedy trvá na tom, aby Krajský úřad Pardubického kraje vyzval provozovatele k doplnění příslušné části odborného posouzení, případně aby žádost o udělení výjimky zamítl pro nedostatek podkladů.

VI. K délce požadované výjimky

Provozovatel trvá na žádosti o výjimku z emisních limitů spojených s BAT po maximální možnou dobu, tj. 8 let. K tomu podatel upozorňuje, že dle Metodiky MŽP je třeba toto kritérium žádosti hodnotit negativně. Zároveň podatel trvá na tom, že požadovaná doba výjimky není nezbytně nutná k dosažení emisních limitů spojených s BAT. Provozovatel v části 7.1.3. žádosti uvádí, že odstávky potřebné pro instalaci technologií musí být plánovány minimálně v šestiletém investičním cyklu. Pokud by tedy provozovatel začal s investicí již nyní (zejm. u bloků B1 a B2, kde ještě investice neproběhla), dva roky před účinností závěrů o BAT, potřebná doba výjimky by byla pouze čtyři roky. **Pokud by provozovatel začal s plánováním investice již v době přijetí závěrů o BAT, potřebná doba výjimky by byla jen dva roky.**

Podatel považuje za nepřijatelné a rozporné s právními předpisy, aby byla provozovateli udělena požadovaná výjimka v požadované délce. Pokud by však měla být udělena, podatel apeluje na Krajský úřad Pardubického kraje, aby jako jednu ze závazných podmínek integrovaného povolení stanovil **požadavek CENIA, aby byla výjimka po čtyřech letech trvání přezkoumána** a nastavena přísnější opatření směřující ke snížení emisí na úroveň emisních limitů spojených s BAT.

Pokud jde o harmonogram snižování emisí, který předložil provozovatel v části 7.4 svého vyjádření, podatel shledává následující nedostatky:

- V letech 2020-2022 má proběhnout intenzifikace technologie SNCR, v prognóze emisí NOx se však tento záměr provozovatele nijak neprojevuje (navržené emise zůstávají konstantní po celou dobu trvání výjimky).

- Stejná výhrada platí pro optimalizaci technologií deNOx, která má proběhnout v letech 2021-2023.
- Na roky 2021-2024 (tj. na čtyřleté období) je naplánována analýza trhu s technologiemi snížení emisí NOx, hledání vhodných řešení pro splnění limitů BAT. Podatel vyjadřuje údiv nad skutečností, že by pouhá analýza měla trvat celé čtyři roky, obzvláště vzhledem k tomu, že řešení pro splnění emisních limitů spojených s BAT má být navrženo již v rámci tohoto řízení ve „scénáři BAT“. Zároveň je zarážející, proč by výše zmíněná analýza měla začít až v roce 2021 a ne již nyní.
- Stejná výhrada platí pro aktivitu „Zpracování dokumentací potřebných pro legislativu a výstavbu“ pro snížení emisí Hg naplánovanou rovněž na roky 2021-2024.
- V roce 2019 má proběhnout výběr technologií látkových nebo hybridních filtrů, s jejichž použitím však návrhový scénář nepočítá (resp. uvádí je jen jako záložní variantu řešení). Z harmonogramu tedy vyplývá, že se změnil způsob snížení emisí rtuti v zařízení oproti návrhovému scénáři a mělo by být přepracováno i celé ekonomické hodnocení.
- Dle harmonogramu snižování emisí Hg je naplánováno zprovoznění nových technologií na roky 2026-2027, žádost provozovatele o výjimku až do roku 2029 tedy není nijak opodstatněná.

VII. Závěr

Podatel závěrem konstatuje, že vyjádření provozovatele a doplnění některých údajů nepovažuje za dostatečné a stále shledává zásadní pochybení v předložené dokumentaci. Zejména jde o nesplnění zákonných podmínek dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o integrované prevenci a rozpor žádosti s vyhláškou č. 415/2012 Sb., resp. IED. Dále podatel upozorňuje na skutečnost, že odborné posouzení žádosti předložené provozovatelem vychází z nesprávně zvolených technologických řešení a je zpracováno v rozporu s Metodikou MŽP. V neposlední řadě podatel vyjadřuje znepokojení nad způsobem, jakým provozovatel bagatelizuje vlivy požadované výjimky na lidské zdraví a životní prostředí. **Ve světle výše uvedeného podatel navrhuje, aby Krajský úřad Pardubického kraje žádost provozovatele v celém rozsahu zamítl.**

Vypracováno ve spolupráci s Frank Bold Society, z.s.

Obec Veltruby

Ing. Jiří Hůla

starosta obce